

دولت

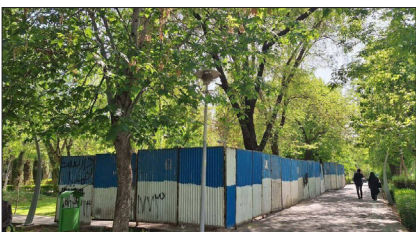
شایعه‌سازان رسوا شدند

تکذیب قطع درختان در بوستان‌ها توسط رئیس سازمان حفاظت محیط زیست



علی سلاجقه، رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست با اشاره به وضعیت حفظ درختان تهران گفت: بنده به‌عنوان مسئول محیط‌زیست کشور می‌گویم که در پارک لاله و قیطریه در حوزه محیط‌زیستی هیچ‌گونه قطع درختی انجام نشده‌است. به گزارش همشهری، طی هفته‌های اخیر شایعاتی مبنی بر قطع درخت در پارک‌های تهران در فضای مجازی و از سوی برخی رسانه‌ها منتشر شده تا این‌طور به شهروندان آقاء کنند که شهرداری تهران به‌دنبال قطع درخت‌است. ابتدا اذهان عمومی را با شایعه قطع درخت با هدف ساخت مسجد در بوستان قیطره به مشوش کردن و پس از آن شایعه قطع درختان بوستان لاله را سسر زبان‌ها انداختند. هر روز خبری در فضای مجازی منتشر می‌کنند و گاهی عکس‌های سال ۱۳۹۷ را به جای سال ۱۴۰۳ جا می‌زنند تا تصور قطع درخت در تهران قوت بگیرد. این در حالی است که شهرداری تهران بارها تأکید کرده که درختی را قطع نخواهد کرد و این اخبار را که بیشتر رویکرد سیاسی و مغرضانه دارد تکذیب کرده‌است. در همین رابطه نیز رئیس سازمان محیط‌زیست واکنش نشان داده و تأکید کرده‌است که در بوستان‌های لاله و قیطریه درختی قطع نشده‌است. علی سلاجقه در جمع خبرنگاران گفت: بنده به‌عنوان مسئول محیط‌زیست کشور می‌گویم که در بوستان‌های لاله و قیطریه در حوزه محیط‌زیستی هیچ‌گونه تخریب و قطع درختی انجام نشده‌است. او تأکید کرد: در محل ساخت مسجد پارک قیطره به اصلا درختی وجود ندارد که قطع نشود! در پارک لاله هم اتفاقی نیفتاده‌است.

اطهارات رئیس‌سازمان محیط‌زیست در مورد قطع نکردن درخت توسط شهرداری تهران خط بطلانی است بر تمام شایعاتی که طی هفته‌های اخیر توسط رسانه‌های غیرمعتبر و صفحات فیک‌نیوز مجازی منتشر شده بود. اما طی هفته‌های اخیر دروغ‌های بسیاری مبنی بر قطع درخت در تهران عنوان شده‌است که در ادامه به برخی از این موارد اشاره می‌کنیم.



چنارهای ولی عصر

دروغ: تصاویر گسترده‌ای از قطع درختان چنار در خیابان ولی عصر منتشر شد.

واقعیت: یک رسانه اصلاح‌طلب با انتشار عکس مربوط به سال ۱۳۹۷ که در دست هم‌زمان با مدیریت اصلاح‌طلبان در تهران بوده، ادعا کرده درختان چنار در سال ۱۴۰۳ قطع شده‌است. دروغی که در همان رسانه پیش از این منتشر شده بود.

پارک قیطره

دروغ: قطع درختان کهنسال پارک قیطره به برای ساخت مسجد

واقعیت: در پارک قیطره یه درختی قطع نمی‌شود، بلکه یک ساختمان قدیمی به مسجد بدل می‌شود و به اقتضای نیاز پارک، سبایر ظرفیت‌ها هم در نظر گرفته می‌شود که به‌گفته شهردار تهران میاهوها در این ماجرا بر سر هیچ‌است.

بوستان لاله

دروغ: در ۳هزار مترمربع از بوستان لاله حصارکشی انجام شده و درختان این محدوده قطع شدند.

واقعیت: بنا به درخواست مردم، آنجا، سرویس بهداشتی و بخش فرهنگی در پارک اضافه می‌شود و هیچ درختی جابه‌جا و قطع نخواهد شد.

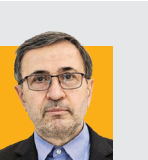
بوستان ستارخان

دروغ: حصارکشی و قطع درختان ضلع شمال‌شرقی بوستان ستارخان برای ساخت مسجد

واقعیت: حصارکشی در این بوستان برای جابه‌جایی مخزن آب وسط بوستان و برخی المان‌ها صورت گرفته بود و حتی یک درخت هم قطع یا جابه‌جا نشده‌است.

نکته مهم:

در پایان: این تلقی که هر کجا حصار کشیدند به‌معنای خراب کردن است درست نیست. حصار کار گاهی برای این است که برخی اصلاحات صورت بگیرد و ممکن است تنها در بخش‌هایی این اتفاق رخ دهد و به‌معنای تغییر کلی نیست. تصور غلط این است که حصار به‌معنای قطع درخت‌است.



ایجاد ۳۰ هزار فضای پارک حاشیه‌ای در ۳ منطقه شهر

شه‌ریار آفندی‌زاده، مدیرعامل سازمان حمل‌ونقل و ترافیک شهرداری تهران: در پایان سال ۱۴۰۲ قراردادی با یکی از شرکت‌ها بسته و منجر به این شد تا فضاهای منطقه یک، ۴ و ۵ تهران که حدود ۳۰هزار فضای پارک است را با یک برنامه مناسب ساماندهی کند.



۳۴ هکتار از اراضی پایتخت آزاد شد

سرهنگ سیدهادی موسوی، فرمانده یگان حفاظت شهرداری تهران: ۳۴هکتار از زمین‌های تهران که به‌صورت غیرقانونی تصرف شده بودند، آزاد شدند. همچنین یگان حفاظت با جمع‌آوری ۴۱هزار و ۷۴۱نفر از متکدیان پایتخت تمرکز ویژه‌ای بر این موضوع داشت.

دردسر جدید مهرآباد برای همسایگان

فرودگاه مهرآباد موانعی را برای ساخت‌وساز در شهرک کاظمیه ایجاد کرده‌است

خبری از زلزله‌است و نه اتفاقی خوفناک؛ بلکه هواپیمایی است که برای پرواز از زمین بلند می‌شود. انواع و اقسام مشکلات را به‌واسطه همسایگی فرودگاه تجربه کرده‌اند. اخیرا نیز این همسایگی مشکل جدیدی را برایشان به‌وجود آورده‌است. ساکنان شهرک کاظمیه در منطقه ۲۱از

فرناز محمدزاده
روزنامه‌نگار

صدای پرواز و فرود هواپیما سال‌هاست که با زندگی‌شان عجین شده. دیگر عادت کرده‌اند که وقتی خانه‌هایشان لرزید، نه



تغییر کریدور هوایی و کاهش تراکم املاک شهروندان

چندی پیش حبیب کاشانی بازدیدی از این شهرک داشت. او می‌گوید: مردم شهرک کاظمیه براساس طرح تفصیلی می‌توانند ۵طبقه ساختمان بسازند؛ اما مسئولان فرودگاه با تأیید قوه قضاییه نیز می‌گویند که چون کریدور هوایی تغییر یافته‌است، مردم ۳طبقه بیشتر نمی‌توانند بسازند. این عضو شورای شهر به ساخت‌وسازهای انجام‌شده در این شهرک در بازه‌های زمانی مختلف اشاره کرد و افزود: ممکن است اتفاق جدیدی افتاده باشد؛ اما ساکنان در گذشته ۵تا۷طبقه ملک ساخته‌اند. عمده ساکنان کارگر و کارمندان و شاید بخواهند طبقات اضافی برای فرزندان خود بسازند. وزارت راه متولی طرح تفصیلی جدید است. در شهرداری اگر می‌خواهیم طرحی را توسعه دهیم مبلغی را می‌پردازیم. اگر شرکت فرودگاه‌ها به آن شهرک نیاز دارد چرا منافع مردم را سلب می‌کند؟



رفار سلیقه‌ای و تضییع حقوق شهروندان

پوریافر با اشاره به اینکه اخیرا موضوع را با شهردار تهران نیز در میان گذاشته‌است و از کمیته حقوقی ششورا نیز می‌خواهد موضوع را پیگیری کند، ادامه داد: ساختمان‌هایی که نزدیک‌ترند نباید ساخته می‌شدند؛ اما مشکلی برای ساختمان‌های دورتر وجود ندارد. نمی‌توان رفتار سلیقه‌ای داشت؛ چراکه طرح تفصیلی وجود دارد و مردم تقاضا می‌کنند که براساس قانون عمل شود تا به حقوق خود برسند. قرار شده شورا و شهردار تهران کمک کنند تا مردم از گرفتاری خارج شوند. بسیاری از پلاک‌ها از سال‌های گذشته حتی تا ۷طبقه توانسته‌اند ساخت‌وساز داشته باشند؛ اما یکباره فرودگاه با دادستانی به توافق رسیده‌است که این مانع را بر سسر را مالکانی که در سال‌های اخیر قصد نوسازی ملک را داشتند ایجاد کند.



چند ابهام در اقدام جدید فرودگاه مهرآباد

چند ابهام بزرگ پیرامون این موضوع وجود دارد و آن این است که مگر ملاک نوسازی بافت فرسوده طرح تفصیلی نیست؟ اگر ساخت‌وساز جدید در طبقات ۵ تا ۷ برای حریم فرودگاه مشکل آفرین است، چرا پیش از این مشکل‌زا نبوده‌است؟ حتی عجیب‌ترین است که اگر بالا رفتن ملکی تا ۵طبقه مشکل آفرین می‌شود، چرا ملک ۵طبقه‌ای که در مجاورت پلاک‌های فرسوده فعلی قرار دارد مشکلی ایجاد نمی‌کند؟ همچنین اگر فرودگاه در سال‌های اخیر متوجه شده‌است که به اراضی نزدیک کریدور هوایی خود نیاز دارد، چرا به جای ایجاد مانع در نوسازی بافت، اقدام به تملک پلاک‌های فرسوده نمی‌کند؟ درواقع می‌توان اینطور عنوان کرد که این موضوع به‌معنای واقعی تضییع حقوق شهروندان است و برهمین اساس مدیریت شهری تصمیم دارد برای بازپس‌گیری حق اهالی این شهرک اقدام کند.

مکاتباتی را با معاون

وزیر راه و شهرداری

داشتمیم و از

صد او سیما هم

خواستیم نسبت به

دفاع از حقوق

شهروندان وارد عمل

شود

این برنده‌های آهنین غول‌پیکر گله دارند؛ چرا که همسایگی با طیاره‌ها اخیرا باعث شده نتوانند آفتور که صرفه اقتصادی دارد، ملک‌شان را نوسازی کنند. یکی می‌گوید پسر م می‌خواهد از دواج کند و مشکل مسکن دارد و تراکم زمین من هم برای ساخت‌وساز کم شده. دیگری از فرسودگی

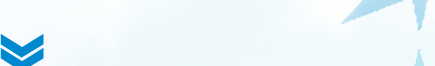
طرح تفصیلی اجازه ساخت تا ۵ طبقه را داده‌است

شهردار منطقه ۲۱ در این خصوص می‌گوید: شهرک کاظمیه جنب فرودگاه مهرآباد قرار دارد و به استناد بخشنامه داخلی و استانداردهای خودشان انتظار دارند از تقاع در اطراف فرودگاه رعایت شود. محمدرضا پوریافر تأکید می‌کند که شهرداری برای صدور پروانه براساس طرح تفصیلی و طرح جامع شهری عمل می‌کند و براساس طرح تفصیلی اجازه ساخت ۵طبقه داده شده‌است. او با اشاره به اینکه مسیر تصویب طرح تفصیلی مشخص است، ادامه داد: بسیاری از دستگاه‌ها درباره این طرح برای تصویب نظر دادند. متولی امر طرح جامع شهری وزارت راه و شهرسازی است که خود فرودگاه نیز جزو مجموعه‌های همین وزارتخانه محسوب می‌شود و در زمانی که طرح تفصیلی تصویب شده، تمام بررسی‌های کارشناسی انجام شده‌است و تعیین کرده‌اند که مردم می‌توانند تا ۵طبقه بسازند.



نا رضایتی شهروندان از عدم اجازه ساخت‌وساز

پوریافر با بیان اینکه طی ۳سال گذشته دادستانی فرودگاه پیگیری کرده که شهرداری پیش از صدور مجوز برای ساخت‌وساز باید استعلام پلاک را دریافت کند، افزود: دادستانی ورود جدی کرده که بعد از استعلام، ملکی تا ۲ طبقه و ملکی دیگر تا ۳ طبقه می‌توانند بسازند که این موضوع مغایر با طرح تفصیلی است و نا رضایتی شدیدی را برای شهروندان به‌وجود آورده‌است؛ چراکه مردم می‌گویند ۲طبقه صرفه اقتصادی ندارد و سرمایه‌گذار وارد عمل نمی‌شود. شهردار منطقه ۲۱ با اشاره به اقدامات صورت گرفته توسط مدیریت شهری، گفت: مکاتباتی را با معاون وزیر راه و شهرداری داشتمیم و از صد او سیما هم خواستیم نسبت به دفاع از حقوق شهروندان وارد عمل شود. همچنین جلساتی با معاون حقوق عامه دادستان کشور داشتمیم و شهردار تهران را در جریان این موضوع گذاشتم تا از سطوح بالاتر اقدام کنند. علاوه بر این اعضای شورای شهر تهران برای پیگیری آن اقدام خواهند کرد.



لزوم تملک ملک شهروندان یا پرداخت ضرر و زیان توسط فرودگاه

به‌گفته شهردار منطقه ۲۱، طبق قانون اگر حقوقی از کسی ضایع شود، باید حق او به‌طور کامل داده شود؛ بنابراین این املاک با باید توسط فرودگاه تملک شود یا فرودگاه باید ضرر و زیان عدم‌ساخت طبقات اضافی را به مالکان بپردازد؛ درحالی‌که فرودگاه قصد پس‌دادن این حق شهروندان را ندارد؛ و مدعی است که ابتدا فرودگاه بوده و بعد شهروندان ساکن شده‌اند؛ درحالی‌که باید گفت طرح تفصیلی از سال‌های گذشته اجازه ساخت تا ۵طبقه را داده‌است.



یادداشت

علیرضا نادعلی؛ سخنگوی شورای شهر تهران

باسداشت زبان فارسی

ضرورت یک عزم ملی



حال و هوای اردیبهشت با ادبیات فارسی پیوند خورده‌است؛ نخستین روزش سعدی را به یادمان می‌آورد، نیمه‌هاش روز شیراز است؛ شهر حافظ و آخرین روزهایش یادآور عظمت و بزرگی فردوسی است که الحق پاسدار اول و بزرگ زبان فارسی بود، از این رو با مسماترین انتخاب برای روز زبان فارسی محسوب می‌شود. پیش‌تر ۲۵ اردیبهشت تنها به‌عنوان روز بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی شناخته می‌شد اما در سال‌های اخیر با تصمیم درست و بجای شورای‌عالی انقلاب فرهنگی، «پاسداشت زبان فارسی» نیز به آن افزوده شد تا ضمن تجلیل از کار سترگ حکیم فردوسی به‌عنوان احیایگر زبان فارسی، اهمیت این زبان شیرین بیش از پیش مورد توجه و تأکید قرار گیرد.

در اهمیت زبان فارسی همین کافی است که از ۱۰ شاعر برجسته تاریخ جهان، حداقل ۵نفر آنان به زبان فارسی آثار خود را سروده‌اند. زبان فارسی، سند هویت تاریخی و ملی ما ایرانیان است و با این زبان تفاهم و همبستگی ملی به‌وجود می‌آید. نگاهی به کشورهای پیرامونی که هر کدام به‌نجوی از یک زبان ملی تاریخی ناپرخوردا بوده‌اند نشان می‌دهد که فردوسی چه کار کارستانی برای این سرزمین کرده‌است.

نگهداشت زبان فارسی به‌عنوان یک وظیفه برای حفظ اصالت، هویت و فرهنگ ایرانی اسلامی، امروزه موضوعی تثبیت‌شده و بدیهی است؛ موضوعی که با حساسیت و جدیت در همه ارکان سیاسی، اجتماعی، فرهنگی و علمی کشور مورد وفاق قرار گرفته و در صدر آن توصیه‌ها و منویات رهبر معظم انقلاب است که بارها بدان تأکید کرده‌اند. حقیقت آن است که در باب زبان پارسی مسئله تنها بر سر زبان نیست، زبان معبری برای انتقال فرهنگ و اندیشه است و این کلمه‌ها هستند که فرهنگ و هویت و فکر ما را نگاهداری می‌کنند. اگر امروز کلمات ما در مسیر زبان‌های بیگانه قربانی شود، بی‌تردید صدمه و لطمه‌ای بزرگ در انتظار فرهنگ و هویت تاریخی و ملی‌مان خواهد بود.

در روزگار معاصر، چه در حوزه رسمی و چه در حوزه عمومی، مغرضانه و یسا از روی ناآگاهی آسیب‌هایی متوجه زبان و ادبیات فارسی شده که زنگ خطر را برای این فرهنگ و زبان تاریخی به صدا در آورده‌است. مظاهر ساده این اتفاق را از تغییر در ادبیات روزمره نسل‌های جوان تر تا فضا و منظر شهری می‌توان به‌وضوح و به کرات دید. کسب‌وکارهایی که نام‌های خارجی، انگار باکیفیت‌تر جلوه‌شان می‌دهد، تا تبلیغات محیطی که گویی بدون مظاهر کلامی و تصویری بیگانه جلب‌توجه نمی‌کنند. شاید بعضی عرصه‌های کلان را به‌الزام و به‌اجبار این‌نامه‌ها و نظرات‌های سختگیرانه توانست بشیم همچنان از این آسیب دور نگاه‌داریم اما روند عمومی جامعه، در یک بی‌تفاوتی هشداردهنده، راه خود را می‌رود و یا صریح‌تر اینکه، بی‌راهه خود را. لذا به‌نظر می‌رسد عزمی جدی‌تر از آیین‌نامه‌ها و دستورالعمل‌ها نیاز است. بر بی‌راه نیست که باقی‌ماندن در سپهر رقابت با زبان‌های بیگانه، علاوه بر رویکردهای سلبی نیاز به ایجاد و ایفاد شیرینی و غنای زبان فارسی نیز دارد.

با گذشت نزدیک به ۱۳دهه از تصویب و اصلاح قانون منع استفاده از عنوان‌ها و اصطلاحات بیگانه، بیشتر دستگاه‌ها به این وظیفه قانونی مستقیم یا غیرمستقیم، کم‌توجه یایی توجه بوده‌اند و بیشتر اقدام‌های انجام‌شده مربوط به سال‌های اخیر بوده‌است. این در حالی است که قانون ممنوعیت به‌کارگیری اسامی، عناوین و اصطلاحات بیگانه بیش از ۲دهه پیش در قوه مقننه به‌تصویب رسیده و قوه مجریه نیز آن را اجرائی کرده‌است اما در عمل حتی در عرصه‌های فرهنگی و اجتماعی، پاسداشت زبان فارسی آنگونه که غایت مطلوب مقنن اساسی در اصل ۱۵ بوده، به نحو مطلوبی تأمین نشده‌است. وجود عنوان‌های بیگانه بر سر درها، پوسترها، فضاهای داخلی کسب‌وکارها، فضای مجازی و نیز فضاهای علمی و تخصصی به‌گونه‌ای که بعضا در مکاتبات اداری نیز رد پایشان آشکار می‌شود، همه نشانه‌های بارز جهمه زبانی و فرهنگی به زبان فارسی است و تنها راه برون‌رفت از این موضوع نهادینه کردن آن در اذهان مردم و آگاهی دادن به آنان با یک برنامه جامع و گسترده و چندوجهی است، به‌گونه‌ای که به یک فرهنگ و عادت مطلوب تبدیل شود. در چنین مقابله روزافزونی، ناگزیر به فرهنگسازی و تعالی تمامی ظرفیت‌های زبانی، این گنج تمام‌شده‌نی مقدم بر هر اقدامی است شهرداری‌ها و به‌ویژه شهرداری تهران به‌عنوان مهم‌ترین نهاد مدیریت شهری که نقطه پریسامد تعامل مردم و حاکمیت نیز به‌شمار می‌روند، در صدر نهادهای عمومی قرار دارند که پاسداشت زبان فارسی را باید با اراده‌ای جامع و مانع پی بگیرند.

شهرداری‌ها نباید تنها به مجموعه‌ای کنترل‌گر برای اعمال خشک قوانین و پلیس زبانی تقلیل پیدا کنند، بلکه اصولی‌تر و درست‌تر آن است که علاوه بر وظایف نظارتی، با اجرای برنامه‌ها و مشوق‌هایی خلاقانه تمایل و مشارکت شهروندان و صاحبان کسب‌وکار را در این کارزار ملی ایجاد کند. ارتقای دانش عمومی شهروندان درباره ضرورت زبان فارسی، برگزاری رویدادها و برنامه‌های فرهنگی، هنری و علمی، تولید محتوای خلاقانه با استفاده از ظرفیت‌های بالقوه زبان فارسی، سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی برای ارتقای فرمی و روزآمد کردن رسم‌الخط فارسی در بسترها و زیرساخت‌های فناوری‌محور و آشتی نسل جدید با ظرفیت‌های پویای زبان فارسی، می‌تواند از مهم‌ترین رتوس و سرفصل‌های این جنبش عظیم ملی باشد.

اگرچه در زمینه پاسداشت زبان فارسی اقدام‌های مناسبی در ۲حیطه نهادسازی (مانند فرهنگستان زبان و ادب فارسی و شورای هماهنگی پاسداشت زبان فارسی) و قانون‌گذاری انجام شده‌است، اما در بعد اجرا (اقدام‌های اجرائی، ضمانت اجرا و نظارت بر اجرا) چالش و ضعف جدی وجود دارد و به‌نظر می‌رسد لازم است تا تمامی سسازمان‌ها و نهادهای ذیربط ضمن همکاری بیشتر با شورای هماهنگی پاسداشت زبان فارسی، در راستای حفظ و صیانت، توجه و اهتمام ویژه‌ای داشته باشند.